

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău (jud.L.Rusu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L.Bulgac, M.Guzun, N.Craiu)

DECIZIE

29 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Svetlana Novac

Dumitru Mardari

Valentina Clevadi

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Baidauz Nina împotriva deciziei din 16 decembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare judecată înaintată de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ (ÎMGFL) 18 către Baidauz Nina, intervenient SA”Termocom” privind încasarea sumei

c o n s t a t ă :

La data de 09.06.2014 Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ (în continuare ÎMGFL) 18 a depus în instanța de judecată cerere împotriva lui Baidauz Nina, intervenient SA”Termocom” privind încasarea sumei.

În motivarea acțiunii s-a indicat că în baza contului personal deschis de reclamant pe numele pîrîtului, SA”Termocom” a livrat energie termică. Pîrîtul a recepționat facturile de plată a serviciilor de care a beneficiat, nu le-a contestat, dar nu le achită acumulînd o datorie, care la data de 01.04.2014 constituia 9118,90 lei.

A solicitat reclamantul încasarea datoriei în sumă de 9118,90 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 273,56 lei.

Prin hotărîrea din data de 21.07.2014 a judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău cererea ÎMGFL 18 a fost admisă parțial și s-a încasat de la pîrît în beneficiul reclamantului datoria în sumă de 8918,90 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 273,56 lei, iar în total suma de 9192,46 lei.

Prin decizia din data de 16.12.2014 a Curții de Apel Chișinău apelul lui Baidauz Nina a fost respins și a fost menținută hotărîrea din data de 21.07.2014 a judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău.

La data de 16.02.2015 Baidauz Nina a depus recurs împotriva deciziei din data de 16.12.2014 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului s-a indicat că intimatul nu a prezentat în instanța de fond situația reală.

Astfel, la data emiterii hotărîrii primei instanțe suma datoriei constituia de fapt

8367,05 lei și nu 9118,18 lei și intimatul nu a adus la cunoștința primei instanțe și nici instanței de apel acest fapt.

A mai menționat recurenta că în decizia recurată se indică că locuiește într-un bloc cu multe etaje și că acesta nu dispune de rețele aparte prin care s-ar putea conecta direct la rețeaua furnizorului, ci beneficiază de servicii prin rețelele comune din blocul dat. La fel se indică că în bloc se află un singur echipament de măsurare a energiei termice consumate, situație în care contractul se încheie cu consumatorul principal și achitarea serviciilor comunale este guvernată de art.art.530, 533 Cod civil ca obligație solidară.

Afirmă recurenta că aceste invocări au scopul de a duce instanța în eroare și de a încasa mijloace bănești nejustificate sub pretextul obligațiilor de plată pentru energia termică.

Indică recurenta că fiecare apartament din blocul locativ în care locuiește dispune de rețele aparte de apă caldă și apă potabilă existînd posibilitatea contorizării și debransării fiecărui apartament, precum și posibilitatea de a încheia contracte între gestionar și consumatorul direct. Ori, indică recurenta că o obligație poate să apară doar în baza unui contract, ceea ce în speță lipsește. Iar, o clauză contractuală care nu a fost negociată individual cu consumatorul se consideră abuzivă și nulă.

Invocă recurenta că existența rețelelor separate pentru fiecare apartament se confirmă prin copia bonurilor de plată a locatarilor pentru apa rece în care se indică datele de la contor din apartament, deoarece apa caldă este debransată, și, care pot fi comparată cu datele contoarelor din alt apartament din aceeași scară.

Reiterează recurenta că acțiunea intimatului este greșit întemeiată pe prevederile art.art.59,60 Cod cu privire la locuințe, ori în acest caz era necesară prezența contractului de chirie, care nici nu poate exista, deoarece imobilul dat îi aparține cu drept de proprietate privată.

Reiterează recurenta că intimatul nu are obligația de a-i furniza energie termică, dar nu are nici dreptul de a solicita plata acesteia. Mai mult că serviciile prestate sunt de o calitate rea. În cazul în care intimatul a depistat neachitarea serviciilor date pe o perioadă îndelungată acesta avea dreptul să o debranzeze timp de 15 zile, conform hotărîrii Guvernului 191 din 19.01.2002, ceea ce s-a făcut mai tîrziu.

Mai indică recurenta că suma indicată pentru apa caldă(TC) în sumă de 2652,82 lei, cade sub incidența art.267 Cod civil și anume pentru solicitarea achitării acesteia a expirat termenul de prescripție, deoarece în perioada 2008-2014 careva achitări nu au fost efectuate, iar suma de 500 lei achitată pentru luna decembrie 2012 este pentru apa caldă și nu pentru apa caldă(TC), bonul de plată fiind incorect întocmit de către INFOCOM.

Studiind materialele dosarului Colegiul va admite recursul și va transmite cauza la rejudecare din următoarele considerente.

În conformitate cu art.444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 445, alin.(1), lit.c)CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel

și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432, alin.(4)CPC, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul reține că conform cererii de chemare în judecată ÎMGFL 18 solicită încasarea de la Baidauz Nina a datoriei pentru serviciile comunale în sumă de 9118,90 lei precum că formată pînă la data de 01.04.2014.(f.d.4)

Totodată Colegiul reține că la materialele dosarului a fost anexată descifrarea datoriei eliberată de INFOCOM începînd cu noiembrie 2001 pînă în martie 2014.(f.d.9-17,45-49)

La fel, la materialele dosarului se conține hotărîrea din data de 25.09.2009 a judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău privind încasarea de la recurentă a datoriei pentru serviciile comunale în sumă de 14152,68 lei.(f.d.50)

Colegiul reține că din textul hotărîrii din data de 21.07.2014 a judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău emisă în litigiul în speță(f.d.32) se indică precum că datoria recurentul s-a format pentru perioada februarie 2009-martie 2014(f.d.33), iar în dispozitivul hotărîrii date nu se indică pentru care perioadă este încasată suma de 8918,90 lei de la recurentă, mai mult că se indică că cererea intimatului se admite parțial.

Astfel, în situația dată nu este clar pentru ce perioadă se solicită încasarea datoriei de la recurentă, și, pentru ce perioadă a fost încasată. Acest fapt nu se menționează nici în cererea de chemare în judecată în care se face referire doar că datoria este formată pînă la data de 01.04.2014, nespecificîndu-se începutul perioadei de calcul.

Mai mult decât atît, în lipsa mențiunii privind perioada pentru care se solicită datoria, este imposibil de a stabili dacă în suma datoriei solicitate se include și datoria care deja a fost încasată prin hotărîrea din data de 25.09.2009 a judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău. Ori, la materialele dosarului nu se conține o informație despre achitările care au avut loc drept urmare a hotărîrii date, precum și nu se conține un act care ar arăta ce achitări efectuează recurenta, ori din descifrarea prezentată de INFOCOM rezultă că aceasta face careva achitări fără să fie clar a căror servicii sunt achitările date.

La fel, în cererea de recurs, recurenta a invocat aplicabilitatea prevederilor art.267 Cod civil pentru serviciu ”apa caldă(TC)”, care precum că ar reprezenta alt serviciu decât ”apa caldă” simplu indicată în factură, circumstanță care nu a fost verificată de instanțele inferioare.

Din cele indicate supra Colegiul concluzionează că instanțele inferioare nu au examinat sub toate aspectele cauza în speță și nu au elucidat circumstanțe importante pentru soluționarea justă a acesteia. Iar, în hotărîrea emisă nu au fost expuse concluziile pe care instanța își bazează soluția adoptată.

În asemenea circumstanțe, instanța de recurs constată existența circumstanțelor în care instanțele inferioare au comis încălcări care au dus la soluționarea greșită a litigiului, fapte care nu pot fi corectate de instanța de recurs, ci necesită o apreciere de fond cu stabilirea necesității prezentării de probe noi, ca în final să se poată expune asupra tuturor circumstanțelor argumentat fără a lăsa loc de interpretări sau ambiguități.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că s-a constatat încălcări la examinarea cererii de apel, omisiuni care nu pot fi corectate de către instanța de recurs la examinarea prezentului recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către Baidauz Nina împotriva deciziei din 16 decembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea pricinii spre rejudecare.

La rejudecarea pricinii, instanța urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând pricina, să emită o decizie legală și întemeiată, respectând dreptul garantat al părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. art. 445 alin.(1) lit. c), 445, alin.(3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

Se admite recursul declarat de Baidauz Nina împotriva deciziei din 16 decembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău.

Se casează decizia din data de 16 decembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare judecată înaintată de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ (ÎMGFL) 18 către Baidauz Nina, intervenient SA”Termocom” privind încasarea sumei, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Novac

Judecătorii:

Dumitru Mardari

Valentina Clevadi

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală